

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 116. Dominicus Capranica Cardinalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A.C. 1434.

te Cardinale de Fuxo, pro asserenda Eugenii IV. electione apologiam edidit, cujus illam vindicare statuit a calumniis quibus Cardinalis Dominicus Capranica, nomine a loco Ecclesiæ quam regabat, mutuato, Firmanus dictus Pontificem petiit, ac Eugenii electionem ad summum Pontificatus apicem nullam, vel saltem dubiam esse contendit, eo quod ipse cum ceteris Cardinalibus huic electioni interesse permissus non fuisset.

§. CXVI.

Dominicus Capranica Cardinalis.

*Addit. ad
Ciacon. in
Martin. V.*

*Comment.
Pii II. lib. I.*

*Antonin. tit.
22. c. 16. in
fin.*

Die vigesima quarta Maji Anno supra millesimum quadringentesimo vigesimo quarto a Martino V. Pontifice Cardinalis creatus est, unacum aliis tribus nempe Ilerdensi Episcopo, Prospero Colonna, & Juliano Cæsarino; verum illa nominatio non nisi post obitum Martini V. id est, elapso integro sexennio promulgabatur, nec ipse antea ullis dignitatis insignibus uti permittebatur. Capranica comperto Martini Pontificis obitu Romæ appropinquans, quosdam sibi amicos præmisit, petituros, ut sibi quoque clave cum ceteris ingredi liceret, cuius sibi ac titulum tribueret nominationis suæ diploma a Cardinalibus subscriptum, vi cujus Cardinales in secreto Patrum

Sens

Senatu pronuntiati, si Martinum, antequam eorum nominatio publicata fuisset, mori contingeret, illico post ejus mortem promulgandi ad Conclave vocarentur. Verum licet Purpuratorum Collegium huic decreto subscripsisset, illudque observare jurasset, potior tamen eorum pars gravate admodum Capranicam ad Conclave admittebat, quinimo iidem ipsi, quibus postulati sui æquitas satis probata erat, eidem auctores fuere, ut in præsentibus rerum circumstantiis juri suo superfederet, eo facilius alio tempore, quæ peteret, obtenturus. Cessit Capranica horum consilio, quieta mente futuram novi Pontificis electionem præstolaturus. Vix Eugenium ad suprema Ecclesiæ gubernacula ceterorum Cardinalium suffragio vocatum intellexerat, cum quantocius ad illum quosdam sibi familiares misit, tantum honoris gradum eidem gratulaturus, simulque petiturus, ut sibi cum solitis Cardinalitiæ dignitatis insignibus, quibus a Martino V., decoratus fuisset, Romam ingredi liceret. Verum Neo-electus Pontifex, quorumdam Cardinalium Martino Papæ infensorum instigationibus faciliores accommodabat aures; tantumque absuit, ut Capranicam votis damnaret, quin econtra illum custodiæ dari meditaretur, cunctosque tam Patrimonii, quam beneficii sui fructus,

Sæcul. XV.

A.C. 1430.

Dupin. in

Biblioth.

Script. XV.

Sæcul. tom.

XII. in 4to.

Baluz. Misc.

l. 3. p. 272. &

seq.

Sæcul. XV.
A C. 1434.

ctus, atque proventus occupari jubere. Hinc Dominicus fuga sibi consulere, & integro bimestri & amplius latebras quaerere compellitur. Interea tamen morderant, qui Eugenio insinuarent, quod si Capranica enormis adeo criminis reus ac tanta poena dignus foret, potius præscripto juris conveniendus esset. Hæc permotus Pontifex quosdam Cardinales, qui accusationis capita cognoscere destinavit; Ergo Capranica coram illis in judicium vocatur, hic vero compare renuens, ad Basileensem Synodum appellat, & ipse præsens totam rei summam non minus facundo, quam diffusivo sermone adeo feliciter exponit, ut Viri sinceritas, & justitia causæ omnibus constaret. Quapropter Synodus eum legitimum Cardinalem esse declaravit, & que galero, ac ceteris dignitatis suæ ornamentis uti concessit. Hanc Concilii sententiam Capranicæ inimici ægre ac modum tulerunt. Ast cum vires suas resistendo impares esse probe cognoscerent, tandem & ipsi cesserunt; Legati tamen Eugenii, honori Pontificis Dominici sui quadantenus consulturi, Capranicam, ut purpuram nonnisi e manibus Papæ assumeret, rogarunt, eique, ut illam ab Eugenio reciperet, Florentias ire persuaserunt, illum omni honorum genere ibidem excipiendum spondentes. Capranica

pranica eorum verbis fidem habuit, & non multo post Florentias petiit, ubi sane non modo præclaris benevolentiae signis ab Eugenio exceptus, sed etiam Cardinalitio galero auctus est.

Sæcul. XV.
A. C. 1433.

Nonnulli illo tempore, quo Capranica Basileæ cum Patribus Synodi agebat, electionem Eugenii IV. impugnare, eamque nullam, aut saltem dubiam proclamare attentarunt, veri speciem emendicantes ex repulsa, qua Cardinales Capranicam in conclave admittere recusarunt. Quapropter Cardinalis de Fuxo impense Eugenio Pontifici addictus, negotium dedit Jordano de Brize Jurisconsulto, ut hujus Papæ electionem ab obtrectantium calumniis vindicaret, quod etiam præstitit, & ejus lucubratio quasi quamdam exhibet consultationem, quam Canonistarum more datis responsis dilucidat, & tria hæc puncta diffuso satis calamo firmare conatur. I. Decretum Martini V., quo quatuor Cardinales, ac inter eos Capranica secreto nominabantur, nullum, scandalosum pessimi exempli, ac Ecclesiæ perniciosum esse probatur. II. Pariter irritus est nec obligat consensus Cardinalium, quo præfato decreto adstipulati sunt. III. Quantumvis hoc decretum validum diceretur, nec tamen inde valori electionis Eugenii IV. derogatur, multo minus illa propterea irrita est, quod Capra-

Sæcul. XV. Capranica exclusus fuerit. Hæc Jordanus
 A.C. 1434. ni Brizei apologia die decima tertia Augusti Anno salutis millesimo quadringentesimo trigesimo tertio Aquis sextis Provincia in lucem prodiit.

§. CXVII.

Conventio Synodi cum Græcis continuata.

Sub idem tempus strenue infudatum est perficiendo Græcorum unionis negotio. Attamen synodales Legati, in Constantinopolim veniunt, non sine strepore Patriarcham ultramarini itineris molestias subire minus propensum intelligunt, ac paulo post Delegati, quos Græci ad Eugenium Papam miserant, in Orientem revertuntur, comitante eos Christophero de Corona, alias Garatono, qui quidem pactis in Basileensi Synodo conventis specietenus adstipulari, re tamen ipsa ex secreti mandati præscripto illis adversari jubebatur. Hinc arcana summo executurus iussa, Synodi Basileensis Patres nec sibi invicem, nec Pontifici concordes esse divulgabat; Nihilominus Imperator cum ipsis Concilii deputatis quædam capitula erigere statuit, quibus etiam Patriarcham, ut accederet, induxit. Nominabantur quoque Viri, quibus hæc pacta perficerent, injunctum, quin